

Sygn. akt **I 1 C 757/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Stolarska

Protokolant: sekr. sąd. Tomasz Łukowicz

po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2018 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.**

przeciwko **A. W.**

o zapłatę

I oddała powództwo;

II obciąża powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kosztami procesu uznając je za uiszczone.

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. pozwem wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 30 marca 2017 r. domagał się zasądzenia od pozwanej A. W. kwoty 157,37 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami procesu - tytułem opłaty za przejazd bez biletu oraz skapitalizowanych odsetek. W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwana skorzystała z usług oferowanych przez (...) i nie dokonała należnej płatności za przejazd. Opłata przewozowa z tytułu braku uiszczenia należności za przejazd wynosi 150,00 zł, powiększona zaś o należne odsetki daje kwotę dochodzoną pozwem.

(pozew - k. 2-5, uzupełnienie pozwu k. 15-18v)

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dnia 5 kwietnia 2017 r. Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty - k. 5v)

Pozwana wniosła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty i zaskarżyła go w całości. Pozwana podniosła, że nieznana jej osoba posługiwała się jej dowodem osobistym, na który został wystawiony mandat, a który to dowód zaginął i został unieważniony przez Urząd Miasta G..

(sprzeciw – k. 6)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 września 2015 r. A. W. zgłosiła w Urzędzie Miasta G. w Wydziale Spraw Obywatelskich utratę dowodu osobistego o nr (...) wystawionego przez Prezydenta Miasta G. w dniu 1 października 2012 roku. Zgłoszenie utraty dowodu osobistego powoduje jego unieważnienie.

(dowód: formularz zgłoszenia utraty lub uszkodzenia dowodu osobistego – k. 92 – 93, informacja Prezydenta Miasta G. - k. 91)

W dniu 25 lutego 2016 r. A. W. wydany został nowy dowód osobisty o nr (...), wystawiony w dniu 15 lutego 2016 r., którym posługuje się do dnia dzisiejszego.

(dowód: informacja Prezydenta Miasta G. - k. 91, dowód osobisty okazany na rozprawie w dniu 8 marca 2018 r. – nagranie 00:00:04)

W dniu 14 października 2016 r. w pociągu (...), na trasie G. C. - G., kontroler biletów (numer identyfikacyjny (...), nazwisko nieczytelne), sporządził protokół seria AB, nr (...), w którym oświadczył, iż A. W., zamieszkała w G. przy ul. (...), legitymująca się dowodem osobistym o nr (...), podróżowała bez ważnego biletu. Osoba legitymująca się wskazanym dowodem osobistym odebrała i podpisała odbiór wezwania.

(niesporne, protokół nr (...) - k. 62)

W dniu 7 marca 2017 r. (...) w G. sporządził przedprocesowe wezwanie do zapłaty kierowane do A. W..

(dowód – wezwanie k. 63)

W dniu 24 kwietnia 2017 r. Prezydent Miasta G. wydał zaświadczenie w sprawie (...). (...).6.35.2017, w treści którego zaświadczył, że w kopercie dowodowej wydanego dowodu osobistego (...) A. W. znajduje się zaświadczenie zgłoszenia utraty, z treści którego wynika, iż dowód osobisty (...), wydany przez PM Miasta G. dnia 1.10.2012 r. został utracony w wyniku zagubienia najpóźniej w dniu 23 września 2015 r.

(dowód: zaświadczenie Prezydenta Miasta G. z dnia 24.04.2017 r. – k. 80)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z ww. dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, które nie budziły wątpliwości Sądu co do swojej wiarygodności, a nadto ich prawdziwość nie była kwestionowana przez stronę pozwaną, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary.

W niniejszej sprawie powód domagał się zasądzenia od pozwanej kwoty łącznej 157,37 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie wskazując, że na tę kwotę składa się należność z tytułu opłaty za przejazd bez biletu oraz naliczone odsetki. Jako podstawę faktyczną roszczenia powód wskazał fakt przejazdu przez pozwaną pociągiem należącym do powoda bez ważnego biletu, co stwierdzone zostało w złożonym przez powoda protokole sporządzonym na podstawie dowodu osobistego serii (...) okazanego przez osobę nim się posługującą. Podstawę prawną żądania powoda stanowił więc art. 33a ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. prawo przewozowe (t.j. Dz.U. z 2015 r., poz. 915).

Pozwana kwestionowała fakt, iż w dniu wskazanym w protokole kontrolera korzystała ze środków transportu należących do powoda. Pozwana podnosiła, że w dacie tej nie posiadała dowodu osobistego o wskazanym przez kontrolera numerze, gdyż dowód ten został zagubiony przez pozwaną i zgłosiła ten fakt w Urzędzie Miasta we wrześniu 2015 r. Tym samym pozwana kwestionowała żądanie powoda w całości, zarzucając, iż nie zawierała z powodem umowy przewozu, za którą nie uiściłaby opłaty.

Oceniając zarzuty pozwanej Sąd zważył, iż jedynym dowodem przedstawionym przez powoda na okoliczność wykazania zasadności jego żądania, a więc wykazania odpowiedzialności pozwanej za przejazd bez ważnego biletu, jest protokół (...) sporządzony na podstawie dowodu osobistego o nr (...) przedstawionego przez osobę odbywającą tenże przejazd. Jak wynika natomiast z przedłożonego przez pozwaną zaświadczenia wydanego przez Prezydenta Miasta G. w dniu 24 kwietnia 2017 r. wskazany dokument tożsamości został zagubiony przez pozwaną najpóźniej w dniu 23 września 2015 r., a zatem w dacie przejazdu, tj. w dniu 14 października 2016 r., pozwana nie posiadała dowodu

osobistego o numerze wskazanym w protokole. Niewiarygodnym jest więc, aby w ww. dacie przejazdu pozwana posługiwała się dowodem osobistym, który został zagubiony ponad rok wcześniej.

W tym miejscu nadmienić trzeba, że formularz zgłoszenia utraty lub uszkodzenia dowodu osobistego nie zawiera rubryki/rubryk wymagających wskazania w jakiej dacie lub w jakim okresie dokument tożsamości został utracony lub uszkodzony. Osoba zgłaszająca zdarzenie podaje jedynie datę dzienną zgłoszenia, stąd domniemanie, że dany dokument został utracony najpóźniej w dniu zgłoszenia. W niniejszej sprawie zgłoszenie takiego dokonała pozwana w dniu 23 września 2015 roku.

Powyższe okoliczności wskazują na to, że w czasie kontroli biletów w dniu 14 października 2016 r. za pozwaną podawała się inna osoba, posługująca się zagubionym wcześniej dowodem osobistym pozwanej.

Jednocześnie okoliczności te stanowią o braku wiarygodności dokumentu prywatnego, jakim jest protokół o numerze (...), a który stanowi jedyny powołany przez powoda dowód świadczący o przejeździe bezbiletowym pozwanej, tj. o niewykonaniu przez pozwanej umowy przewozu. Protokół, na który powód się powoływał, stanowi, jako dokument prywatny, po myśli art. 245 k.p.c. dowód jedynie tego, że kontroler sporządził tenże protokół o treści załączonej do pozwu w niniejszej sprawie. Strona powodowa nie przedstawiła natomiast żadnego innego dowodu wskazującego na dokonanie przejazdu bez biletu, poza owym raportem. Protokół sporządzony przez kontrolera jest niewątpliwie dokumentem prywatnym pochodzącym od powoda, którego wiarygodność pozwana kwestionowała. Zgodnie zatem z treścią art. 253 k.p.c. to powód powinien w tej sytuacji – jako strona, która chce skorzystać z przedmiotowego dokumentu i od której dokument ten pochodzi - udowodnić jego prawdziwość (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 21 maja 2009 r. w sprawie o sygn. V CSK 439/08, LEX nr 518121).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, iż powód nie wykazał zasadności swego żądania. Powód bowiem nie udowodnił w żaden wiarygodny sposób, aby pozwana zawarła umowę przewozu, tj. aby jechała pociągiem wskazanym w protokole w dacie wskazanej w tymże raporcie.

Zaznaczyć ponadto należy – mając na względzie treść złożonej przez powoda odpowiedzi na sprzeciw pozwanej – iż jak wynika z chronologii ustalonego przez Sąd stanu faktycznego, przedstawione przez pozwaną zaświadczenie Prezydenta Miasta G. potwierdzające fakt zagubienia przez nią dowodu osobistego o nr (...) zostało jedynie wystawione w dacie bieżącej, tj. w dniu 24 kwietnia 2017 r., natomiast stwierdza ono zaistnienie okoliczności sprzed 19 miesięcy, tj. fakt utraty dowodu osobistego oraz unieważnienie tego dokumentu tożsamości z dniem zgłoszenia czyli 23.09.2015 r.

Na podstawie zatem art. 33a ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. prawo przewozowe (t.j. Dz.U. z 2015 r., poz. 915) w zw. z art. 6 k.c. a contrario Sąd w pkt. I sentencji wyroku oddalił powództwo w całości.

O kosztach postępowania w pkt. II sentencji Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c. obciążając tymi kosztami powoda jako stronę przegrywającą postępowanie i uznając je za uiszczone.